

PODZIELONY (9) *part praet pass pf*

podzielony (6), **podzielon** (3).

Oba o oraz e jasne.

sg m N podzielony (2). ◇ f N (attrib) podzieloną (1), (praed) podzielona (3). ◇ n N podzielon(e) (1). ◇ pl N subst podzieloné (2); -é (1), -(e) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: podzielon od kogo (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Uczyniony mniejszymi częściami całości (3) : Interdatus cibus, hoc est per corporis partes divisus – Pokarm podzieloni. Calep 550a.*

Wyrażenie: »na [ile] części podzielony« (2): Multipartitus – Na wielie części podzieloni. Calep 678b; które prowenty/ dochody/ wżyftkich zamków przez Rewizory álbo Lufrátory będą ofzácowané/ y ná trzy części podźieloné SarnStat 1203.

2. *Dany po części kilku odbiorcom; partitus Modrz (5) :*

podzielon(y) miedzy kogo (pl) (3): ále nie ná wieki thrwálá niewola oná/ iedno do kąd ziemiá miedzy pokolenia nie byłá podźieloná. BibRadz I 126a marg; ábowiem krolestwo iego wykorzenione będzie/ á miedzy ine oprócz tych podzielone [quia exstirpabitur regnum eius, et aliis praeter istos]. BibRadz Dan 11/4, I 121.

Przen (2) :

podzielon komu (pl) (1): á ia vdzielálám rádá Máćierzyńkiéy miłości: áż z vmordowániém Gdy tá [córká]/ y ów [syn] chciał bydz cczón mym pocałowániém. Z pracą moglá mátká bydz wżytkim podźieloná GórnTroas 63.

podzielony miedzy kogo (pl) (1): tym spólobem nienawiść miedzy wiele ich podźielona byłáby znośniey[za. ModrzBaz 95v.

*** *Bez wystarczającego kontekstu (1) : Dimensa atque descripta, Pomierzone y podźielone. Mącz 375a.*

Synonim: 2. rozdany.

*Cf **PODZIELIĆ***